

ठ

ठ m. 1) *lautes Geräusch* EKĀKSHARAK. im ÇKD. कत्ताद्युतो लैमधट्-स्तरुण्या:। सोपानमार्गेण चकार शब्दं ठं ठं ठं ठं ठं ठं ठः onomatop. vom Geräusch eines die Stufen entlang herabrollenden goldenen Kru-
ges MAHĀN. 15, ult. — 2) *Mondscheibe* EKĀKSHARAK. MBD. १. Scheibe, Kreis überh. MED. — 3) *Null* MED. — 4) *ein allgemein besuchter Ort, aller Welt zugänglich oder von Jedermann verehrt* (लोकगोचर) MED. Statt dessen *an object of sense* und *an idol, a deity* WILS. — 5) *Bein. Çīva's EKĀKSHARAK.*

ठकार m. *der Laut* ठ; davon denom. ठकारयति und davon desid. ठिठकारयिषति P. ४, ५६, Sch.

ठक्कन m. N. pr. eines Fürsten Rāgā-TAB. 6, 236. Varianten: ठक्कन, थक्कन.

ठक्कुर m. *Gottheit, ein Gegenstand der Verehrung*: मूरामनामगोपालः श्रीमान्सुन्दरठक्कुरः ANANTASAṂHITĀ im ÇKD. Als Ehrentitel nach den Namen ausgezeichneter Persönlichkeiten: जस्सराजश्च ठक्कुरः Rāgā-TAB. 7, 536. मृताङ्गरठक्कुरस्यायमो डयम् Dhūrāt. 75, 9. Vgl. WILSON in A Gloss. of jud. and rev. terms u. d. W. Thākur. Colebra. Misc. Ess. II, 189.

ठार m. *Reif* Kārt. Ça. 15, 4, 38.

ठालिनी f. *Gürtel* H. c. 133.

ठिणठा f. N. pr. eines Frauenzimmers Rāgā-TAB. 7, 103.

उ

उ १) m. a) *Laut* EKĀKSHARAK. im ÇKD. — b) *eine Art Trommel* WILS. — c) *Furcht* EKĀKSHARAK. — d) *unterseeisches Feuer* MED. q. 1. — e) *Bein. Çīva's EKĀKSHARAK.* — २) f. ३) a) *eine Dākini* MED. — b) *a basket, etc. carried by a sling* EKĀKSHARAK. bei WILS.

उक्कारी f. *eine Laute der Kāṇḍāla* H. c. 82.

उङ्गर १) m. a) = उङ्गर. — b) *das Werfen, Schleudern* (लेप) MED. r. 162. — २) f. ē) *eine Gurkenart* (उङ्गारी, उङ्गरी, दीर्घवीर्ण, दाढ़री, नामग्रुणी, गजदत्तफला) Rāgān. im ÇKD.

उङ्गारी f. = उङ्गरी Rāgān. im ÇKD.

उप्, उपयते *aufhäufen* Dhātup. 33, 4.

उम्, उमति *tönen* (vom Laut der Trommel): उमुमरुडाकृति PRAB. ५५, ६.

उम m. *eine verachtete Mischlingskaste* (vulg. डोम), im System der Sohn einer Kāṇḍāli und eines Leṭa BRAMĀVAIV. P. im ÇKD. Nach WILS. mit dem Forttragen der Unreinigkeiten beschäftigt. Vgl. LIA. I, 386. POTT, Zieg. I, 42.

उमर् *Schlägeret, Tumult* VARĀH. Bṛh. S. 11, 80. 16, 41. 83, 57. m. = उम्ब्र, विश्वव A. K. ३, ३, १४. H. 803. = परचक्रादिभय and श्रव्यवलक्ष्य SVĀMIN zu AK. im ÇKD. n. = प्रृगालिका, उम्ब्र, विश्व Hā. 99. = भयंकर् H. c. 87. — Vgl. उमर्.

उमरिन् = उमर् *eine Art Trommel*: भेरोउमरिणाम् — निःस्वनः BHAG. P. ४, १०, ७.

उमर् UGGVAL. zu UNĀDIS. १, ३८. m. १) *eine Art Trommel* AK. १, १, ३, ८. TAII. १, १, १२०. Rāgā-TAB. २, ९९. PRAB. ५५, ६. Vgl. आउम्बर. — २) *Erstaunen, Überraschung* TAII. १, १, १२८.

उमरुक्न n. = उमर् १. H. c. 83. Hā. 211.

उम्प्, उम्पयते v. l. für उप् Dhātup. 33, 4.

उम्ब्, उम्बयति *worfen, schleudern* Vor. in Dhātup. 32, 132.

— वि Dhātup. 35, 84, n. 1) *Jmd nachahmen, es Jmd worin nachthun, Jmd gleich kommen* (mit dem acc.): लयि (d. i. विस्तौ) कार्यात्सर्गते नरा इव दिवौकासः। विउम्बयतः क्रीडति लीला लद्दलमाश्चिताः || HARIV. 4339.

तम् शुतुर्विउम्बयामास न पुनः प्राप तच्छ्रियम् RAGH. 4, 17. 13, 29. 16, 11.

वपुः प्रकर्षेण विउम्बयतेथाः ३, ५२. KATHĀS. 16, १२१. ÇIÇ. १, ६. KIR. ५, ४६.

H. 49. — २) *verdrehen, einem Dinge ein fremdes Aussehen geben*: मर्यं च गत्वा स चुकूर्द भूपो लेलाविकारैः सविउम्बयताँः HARIV. 8406.

— ३) *verspotten, verhöhnen*: विउम्बयन् शक्तवलम् HARIV. 14744. — ४)

zum Narren halten, täuschen, hintergehen: (स्त्रिया) संमोक्षयति मदयति

विउम्बयति (Sch. 1 zu PRAB. १५, १४: = अनुकुर्वति, Sch. 2: विउम्बन =

नानाडुर्गतिप्रापणा) निर्मत्सर्यति रमयति विषादयति BHART. १, २१. तत्कैं

मासमत्यवचनेन विउम्बयति PANÉAT. 44, १८. विउम्बयमानाः क्रीडाये ते वर्यं

प्राकृता इव Rāgā-TAB. 4, 609. तत्र वैरविश्रुद्धाशा विउम्बयति मामियम्

233. स्वमायया विउम्बयानस्य नृलोकम् BHAG. P. 7, 10, 69. 2, 7, 25. एव-

मात्माभिप्रायसंभावितेष्टानचित्तवृत्तिः प्राथेयिता विउम्बयते ÇIÇ. 21, ६. —

Vgl. विउम्बन.

उम्बर् m. N. pr. eines Wesens im Gefolge von Skanda: उम्बराउम्ब-रौ चैव दैदै धाता मक्तात्मने MBa. ९, २५४. Welche Bed. hat aber das Wort MĀLATIM. 148, ८? — Vgl. आउम्बर.

उम्प्, उम्पयते v. l. für उप् Dhātup. 33, 4.

उपन (von उपि) n. १) *das Fliegen* H. 1318. — २) *eine Art Sänfte, Palanquin oder Hängekorb, Hängematte zum Tragen von Sachen* H. 753.